

ความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้ใช้

นายทรงพล สวงวนพงศ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตร ปริญญานิติศาสตร์ มหามบัณฑิต
ภาควิชานิติศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2527

ISBN 974-563-665-7

010847

I 15737585

CRIMINAL LIABILITY OF THE INSTIGATOR

Mr. Songphol Sa-nguanpong

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws

Department of Law

Graduate School

Chulalongkorn University

1984

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้ใช้

โดย

นายทรงพล สงวนพงศ์

ภาควิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

.....*Dr. Prachin Nuanak*..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประคิษฐ์ นูนาค)

คณะกรรมการ สอววิทยานิพนธ์

.....*Dr. Jutha Nuanak*..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จุฑา นูนาศย์)

.....*Dr. Nura Wanchai*..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นุชา วัชนะชีวะกุล)

.....*Dr. Amarat*..... กรรมการ
(อาจารย์ อมาราตี อังคสุวรรณ)

.....*Dr. Jirun*..... กรรมการ
(อาจารย์ จริญญา ภักดีชนานกุล)

.....*Dr. Wirapong*..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความรับผิดชอบในทางอาญาของผู้ใช้

ชื่อนิสิต

นายทรงพล สงวนพงศ์

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส

ภาควิชา

นิติศาสตร์

ปีการศึกษา

2527

บทคัดย่อ

เนื่องจากความเห็นที่แตกต่างกันของนักกฎหมาย และการวินิจฉัยคดีของศาลในบางกรณีก่อให้เกิดความสับสนในปัญหาเรื่องผู้ใช้ให้กระทำความผิด ดังนั้นจึงได้มีการศึกษาถึงปัญหาดังกล่าว เพื่อแสดงให้เห็นถึงความหมายของผู้ใช้ให้กระทำความผิดเพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการบัญญัติกฎหมายนั้นขึ้นมา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษากฎหมาย การฟ้องร้อง และทอสูคดี รวมทั้งการพิจารณาคดีและการกำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดได้อย่างถูกต้อง

บุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก็ต่อเมื่อได้กระทำการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้เป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ เช่นเดียวกับผู้ใช้ให้กระทำความผิด เมื่อกระทำการตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ก็ต้องรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้น แต่เนื่องจากแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ใช้ให้กระทำความผิดซึ่งถือว่าเป็นความรับผิดชอบอันเกิดจากการกระทำของผู้ใช้นั้นแตกต่างกัน 2 ประการ กล่าวคือ

1. ความรับผิดชอบในความหมายอย่างกว้าง เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น แม่ผู้กระทำความผิดจะไม่ต้องรับโทษ ผู้ใช้ให้กระทำความผิดก็ต้องรับผิดชอบ
2. ความรับผิดชอบในความหมายอย่างแคบ ผู้ใช้ให้กระทำความผิดไม่ต้องรับผิดชอบเว้นแต่ตัวการจะ ต้องรับผิดชอบ

จึงทำให้มีผลกระทบต่อการพิจารณาว่าผู้กระทำนั้นเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด หรือเป็นผู้กระทำความผิดโดยทางอ้อม

แม้กฎหมายไทยจะได้อำนาจหลักเกณฑ์ของผู้ใช้ให้กระทำความผิดไว้อย่างชัดเจนแล้วในมาตรา 84, 85 แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่เนื่องจากนักกฎหมายยึดถือแนวความคิดเห็นที่ต่างกันดังกล่าวยังคงทำให้หลักเกณฑ์เรื่องผู้ใช้ให้กระทำความผิดยังไม่เป็นที่แน่นอน

นอกจากนั้นความรับผิดชอบของผู้ใช้ให้กระทำความผิดตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในมาตรา 87, 88, 89 แห่งประมวลกฎหมายอาญา ความคิดเห็นของนักกฎหมายไทยในบางประเด็นยังไม่เป็นที่ยุติ เนื่องจากการตีความกฎหมายที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาดังกล่าว เพื่อให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายในการบัญญัติกฎหมายนั้น ผู้เขียนจึงเห็นว่า บุคคลใดจะเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดนั้น ให้พิจารณาจากบทบัญญัติในมาตรา 84 วรรคแรกหรือมาตรา 85 วรรคแรกแล้วแต่กรณี กล่าวคือ เพียงแต่ใช้โฆษณาหรือประกาศ(โดยเจตนา) ให้ผู้อื่นกระทำความผิดและผู้นั้นมีเจตนาที่จะกระทำความผิด ก็ถือว่าเป็นผู้ใช้ ผู้โฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดแล้ว ส่วนความรับผิดชอบของบุคคลดังกล่าวจะมีมากน้อยเพียงใดให้พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง แต่สำหรับผู้อื่นที่ไม่มีเจตนาที่จะกระทำความผิดกรณีนี้ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดโดยทางอ้อม (มีข้อยกเว้นในบางกรณี)

Thesis Title CRIMINAL LIABILITY OF THE INSTIGATOR
 Name Mr. Songphol Sa-nguanpong
 Thesis Advisor Associate Professor Viraphong Boonyobhas
 Department Law
 Academic Year 1984

ABSTRACTS

As the matter of the fact the different perception of the lawyers and the decision of the court in some cases have led to confusion upon the subject of "instigator". Thus, this subject matter has been selected and studied in order to derive at the meaning of "instigator" which go along with the legislative objective of the law. It would possibly be an aid in future studying, prosecution and defence argument, trial and imposition on the offender.

A person will be criminally liable when he has performed an act which the law states that it is wrong and put an imposition on. The instigator, as well, when he commits a crime, according to the law, he must be punished. However, there are two different schools of thought on this matter:

1. Criminally liable in a broad sense means that whenever there is an offence committed, even though the perpetrator does not receive any punishment, the instigator must be punished.

2. Criminally liable in a narrow sense. It is that the instigator should not be punished unless the perpetrator is punished. Hence, a trial is effected on whether the

offender is the instigator or the perpetrator-by-means.

Although the Thai criminal law has stated clearly upon the instigator in Section 84 and 85 of the Criminal Code, but, as many lawyers belong to different school of thought, the meaning on instigator is not yet settled.

Apart from that is the liability of the instigator, as stated in Section 87, 88 and 89 (of the same Code) is also unsettled, owing to the interpretation of each lawyer.

Upon studying the objective of this legislation, the writer believes that he who is said to be an instigator, propagator or publisher to the general public to commit an offence must be considered under the jurisdiction of the first paragraph of Section 84 or the first paragraph of Section 85, accordingly. That means to instigate, to propagate or to publish (by intention) in order to cause another person to commit any offence and that person intentionally commits the offence, thus is said to be the instigator, the propagator or the publisher to the general public to commit the offence. The degree of liability which is laid upon such person is to be determined afterwards. If the employed person does not intend to commit an offence, the user is considered to be perpetrator-by-means. (There is an exception in some cases).

กิติกรรมประกาศ

ในการค้นคว้าวิจัยเพื่อทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์ บุญโญภาส เป็นอย่างสูงที่ได้กรุณาแนะนำให้ทำ วิทยานิพนธ์เรื่องนี้ และยังได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ความ คมการทําวินิพนธ์ ตลอดจนได้ให้ความอนุเคราะห์ทั้งในกํานการ การค้นคว้า และให้คำแนะนำอันมีคุณค่าแก่ผู้เขียน จนทําให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สัญญาชัย สัจจวานิช อาจารย์ คร. โกเมน ภัทรภิรมย์ รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ โสვიไลดูล ที่ได้กรุณาให้ คำแนะนำทางวิชาการ และสนับสนุนให้ทําวินิพนธ์นี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ผู้สอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้อนุมัติหัวข้อเพื่อจัดทําเป็นวิทยานิพนธ์

ขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกท่านที่ช่วยเป็นกำลังใจในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

และที่จะเว้นเสียมิได้ ก็คือ ขอกราบขอบพระคุณ "สงวนพงศ์" ทุก คนที่ได้ช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการจัดทําวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนกระทั่งสำเร็จ ได้ด้วยดี สำหรับความไม่สมบูรณ์หรือบกพร่องประการใดอันพึงมีในวิทยานิพนธ์ฉบับ นี้ ผู้เขียนขออภัยไว้แต่ผู้เดียว

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย.....	3
วิธีดำเนินการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	4
2 ทฤษฎีความรับผิดชอบของบุคคลในทางอาญา.....	5
ความรับผิดชอบของบุคคลในทางอาญา.....	5
การกระทำ.....	7
ความรับผิดชอบโดยตรงในการกระทำความผิด.....	8
ความรับผิดชอบในการกระทำของผู้อื่น.....	9
ทฤษฎีเกี่ยวกับการเป็นผู้มีส่วนช่วยในการกระทำความผิด.....	9
ความรับผิดชอบของการมีส่วนช่วยในการกระทำความผิด.....	13
การกระทำความผิดโดยทางอ้อม.....	22
3 ความหมายของคำว่าผู้ใช้ให้กระทำความผิด.....	26
ผู้กระทำความผิด.....	26
กฎหมายไทย.....	26

กฎหมายของประเทศอังกฤษ.....	27
กฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกา.....	32
กฎหมายของประเทศฝรั่งเศส.....	36
ผู้ใช้ให้กระทำความผิด ตามมาตรา 84	40
1. มีการก่อให้เกิดกระทำความผิด.....	40
2. การก่อให้เกิดกระทำความผิดนั้น ต้องกระทำ โดยเจตนา.....	57
หลักเกณฑ์ของผู้ใช้ให้กระทำความผิดตามแนววินิจฉัยของ ศาลฎีกา.....	62
การโฆษณาหรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด ตามมาตรา 85	68
ความแตกต่างระหว่างการใช้ตามมาตรา 84 และการ ใช้โดยการโฆษณาหรือประกาศ ตามมาตรา 85	72
ขอบเขตของผู้ใช้ให้กระทำความผิด.....	74
ความแตกต่างระหว่างผู้ใช้ให้กระทำความผิดและ ตัวการ.....	74
ความแตกต่างระหว่างผู้ใช้ให้กระทำความผิดและ ผู้สนับสนุน.....	81
ความคิดเห็นของนักกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องผู้ใช้ให้กระทำ ความผิด.....	85
1. การพยายามใช้ให้กระทำความผิด.....	85
2. ผู้ติดตามมาตรา 84	87
3. ในกรณีที่การกระทำของผู้ถูกใช้ไม่เป็นความผิด เพราะอาจความสำคัญผิด ตามมาตรา 62 ...	89
4. การใช้ให้กระทำความผิดโดยไม่มีเจตนา หรือประมาท.....	91

5. ผู้กระทำความผิดโดยทางอ้อม.....	94
6. ผู้ใช้ให้กระทำความผิดตามมาตรา 6.....	106
4. ความรับผิดในทางอาญาของผู้ใช้.....	110
โทษ.....	110
ขอบเขตความรับผิดของผู้ใช้ให้กระทำความผิด ผู้โฆษณา หรือประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิด.....	116
การชักชวนของผู้ใช้ ผู้โฆษณาหรือประกาศ.....	128
เหตุส่วนตัวและเหตุในลักษณะคดี.....	136
ความรับผิดของผู้ใช้ให้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา	152
ปัญหาบางประการ เกี่ยวกับความรับผิดของผู้ใช้.....	154
1. การกระทำความผิดระหว่างสามีภริยา.....	155
2. การกระทำของคนต่างด้าว.....	158
3. การกระทำความผิดระหว่างบิดามารดากับบุตร	160
4. การกระทำซึ่งเกี่ยวข้องกับเจ้านักงาน.....	164
เปรียบเทียบหลักกฎหมายในเรื่องผู้ใช้ให้กระทำความผิด ของประเทศไทย อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา.....	167
5. บทสรุปและเสนอแนะ.....	172
บรรณานุกรม.....	184
ประวัติผู้เขียน.....	188